

Z OLOMOUCKÉ ZOO ODJÍŽDÍ NEJVĚTŠÍ SAVCI EVROPY

„Dnes odcestovaly dvě zubří samice do Tierparku Berlin a poté na podzim odletí do Baku k následné reintrodukcii v rámci EAZA projektu „Re-introduction in Caucasus“. Zubří se budou vracet do míst svého původního historického výskytu, na území NP Shahdag v severovýchodním Ázerbajdžánu. Odesláním těchto zvířat zpět do volné přírody se naplní nejsložitější, ale zároveň ta nejkrásnější role zoologické zahrady,“ uvádí zooložka Ing. Jitka Vokurková. Zubří obora ve slovenských Topolčiankách se v r. 1959 stala hned po Polsku druhým největším chovatelem zubrů na světě. Právě z této obory v r. 1973 získala olomoucká zoo své první zubry. V r. 1986 jejich chov v olomoucké zahradě ustal. Jeho znovuvzkříšení se pojí až s r. 2013, od té doby se narodilo 17 mláďat.

NA PRAHU VYHUBENÍ

Domovinou zubra evropského byla **Evropa a část Asie**. Obýval lesní a lesostepní biotopy. **Lov a devastace přirozeného prostředí** ho však přivedly na hranici vymření. **Ze tří geografických poddruhů (evropský, kavkazský a karpatský) se před vyhubením podařilo zachránit pouze poddruh evropský.** Zubr evropský má dvě genetické linie. Bez příměsí kavkazské krve, tzv. **nížinná (bělověžská) linie**, kterou zakládalo 7 čistokrevných zvířat (4,3). Kavkazská krev pak koluje u zubrů tzv. **nížinně-kavkazské linie**. **I zubr evropský byl však počátkem 20. stol. v přírodě vyhuben.** V té době se naštěstí nacházelo **několik zvířat u soukromých chovatelů.** V r. **1925**, kdy započalo jednání o záchraně zubrů, zůstávalo naživu **cca 60 jedinců.** **Mezinárodní chov v oborách a zoologických zahradách** vyústil v letech **1952–1966 k návratu zubrů v rámci repatriace do Bělověžského pralesa.** V té době už pro ně skýtal **bezpečný domov, nikoliv hrozbu**, kdy byl vyhledávanou **lokality lovu místních panovníků.** Postupně narůstal počet zvířat ve volné přírodě. V r. **2016** celkový počet zubrů dosahoval již **6573 jedinců, z toho 4472 žilo ve volné přírodě.** **Největší stáda** v současnosti žijí **v Polsku v části Bělověžského pralesa.** Zubr evropský je nejen přísně chráněným zvířetem, ale zasloužil se i o vytvoření **první Mezinárodní plemenné knihy**, která eviduje čistokrevná zvířata s případným využitím pro chov. V současné době dochází k repatriaci tohoto druhu i v dalších zemích Evropy a Asie. Ve vojenském prostoru **v Milovicích** byla také **vypuštěna skupina zubrů**, která se tu i rozmnožuje. Několik dalších lokalit v ČR se k vypuštění zubrů připravuje. **Naši zubří jsou nížinně-kavkazské linie**, jejich **repatriace** je možná ve **východní Evropě a v Asii.**

OBECNÉ INFORMACE

Zubr je **největším savcem Evropy**, samci dosahují hmotnosti až **920 kg**, samice až o polovinu méně. **Samice** jsou březí zhruba 9 měsíců. Za svůj život porodí cca 9 telat. V zajetí se může dožít v průměru až **26 let**. Denní příjem **potravy** se pohybuje mezi **30–60 kg**. Potravu tvoří listí stromů a keřů (33 %), trávy a byliny (67 %). Jako ostatní velcí býložravci hraje i zubr **zásadní roli v přírodních ekosystémech** při udržování vysokého stupně různorodosti biotopů, a tedy biodiverzity obecně. Zubří upřednostňují pastvu na otevřených prostranstvích a podél lesních okrajů, kde do značné míry **potlačují růst náletových dřevin a keřů**, čímž vytvářejí jemnou mozaiku různých prostředí nezbytných pro existenci řady **živočichů a rostlin vázaných na bezlesá stanoviště.**

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing
+420 608 101 325